

Referendum als allgemeines Meinungsäußerung

A ville Länner vun der EU steet deem ominöse Referendum iwwert déi sougenannten „EU-Verfassung“ virun der Dir, an eis Politiker stellen op emol mat Schrecke fest, dass hier Bürger anscheinend guer net (méi) esou begeeschtert vun där ganzer EU sinn an d'Gefor besteet, dat si bei deem Referendum mat engem negative Vote klormachen, datt si net vill vun deem halen, wat „déi zu Bréissel“ esou zesummeschuelen.

Eng aner Méiglechkeet haten si bis elo jo nach net, well bis elo nach keen se gefrot huet, wat si vun deem Ganzen halen.

De Bürger ass méi praktesch orientéiert wéi d'Politiker; hie freet sech virun allem „Wat bréngt dat vereenegt Europa mir?“ a bis elo huet en do nach net vill Konkretes a virun allem net vill Positives ze gesi kritt.

E Politikwëssenschaftler maach jo gudd Erklärungen derfir hunn, virwat a ganz Europa alles méi deier gëtt, d'Aarbechtslosenzue-

len ëmmer méi héich ginn a Sozialleeschungen ofgebaut ginn. Et maach jo sinn, dass dat näischt mat der EU ze dinn huet, mee den einfache Bürger stellt nëmme fest, dass déi Saache gläichzäiteg passéieren, a schléisst dorausser, dass dat eent d'Ursach ass an dat anert d'Auswierkungen.

Wat huet d'EU dann dem Bürger bis elo konkret bruecht?

Mir hunn eng gemeinsam Währung, an wéi d'Ëmfroen erginn, ass den Euro jo och eppes, wat déi meescht Leit akzeptéiert hunn, och wann se bei hierem Akaf Samschdes am Supermarché feststellen, dass se ëmgereecht fir vill méi Geld an hierem Caddy hunn, wéi fréier mam Lëtzebuerger Frang.

D'Bankgebühren si vereenheetlecht ginn, mee et huet jo awer vill Protest gebraucht, bis d'Banken drop verzicht hunn, fir no uewen unzepassen, an elo jidderengem weinstens eng akzeptabel Zuel vun Iwwerweisungen pro Trimester gratis maachen.

Eppes aneschteres, wat eis EU-Politiker an där Richtung kënnen ustriewen, wier eng Upassung vun de Posttarifer an den EU-Länner. Et ass jo lächerlech, dass z.B. e Pak, dee vun Tréier op Iechternach geschéckt get, méi déier kascht wéi en Transport vun Hamburg op München, nëmme well do angebléich eng Landesgrenz dertëschen läit.

Awer och dobäi misst erëm – grad wéi bei de Banken – opgepasst ginn, dass net jidderee schlussendlech méi deier fir Bréiwen a Päck bezillt ewéi bis elo.

Mat esou enger Moossnahm géif och vläicht „méi Europa“ um prakteschen Niveau realiséiert ginn, well nach ëmmer muss een zum Beispill beim Versandhandel oder beim Online-Akaf feststellen, dat nach ganz vill Firmaen um nationalen Niveau stoe bliwwe sinn, a Liwwerungen an d'Ausland carrément refuséieren.

Léiw Politiker, dat alles geet de Leit e bëssen ze séier, och déi ganz Osterweiterung, an déi Manéier,

wéi Dier do wichteg Décisiounen iwwert de Leit hier Käpp ewech huet.

Si gesinn net an, firwat Dier do onbedingt esou eppes Ëmstriddenes wéi déi ominös EU-Verfassung wëllt duerschetzen, anstatt emol fir d'ëischt derfir ze suergen, dass d'Leit an hierem praktesche Liewen eppes vun der faméiser EU hunn.

Oder ass et Iech entgaangen, dass eis Krankekeesen z.B. nach ëmmer hiere Memberen net nëmme Steng, mee scho ganz Bierger an de Wee leeën, wann een sech wëllt an engem aneren EU-Land medezinisch behandelen oder operéieren loosse?

(...) Ménger Meinung no wäer et dat Beschit wat kënn passéieren, wann esouvill Länner mat „Nee“ géife stëmmen, dass d'Politiker forcéiert wäeren, dee Projet op Äis ze leeën, an sech emol mat méi prakteschen Ugeleeënheeten a punkto EU ze befaassen.